

65
Aalge

revista
de literatura

Cocoș fără găină nu există, găina fără cocoș e tristă.

Paul Păun

e un băiat bun
gherasim luca

mie mi-a dat rahat
s. perahim

și mie
costea șar
eu nu-l cunosc dar fie numele
lui binecuvântat

mi hub
cu toate că-l cunosc fie nu-
mele lui binecuvântat
sesto pals

1001 DE NOPTI

Sifonul nu juca bile cu inima lui,
sta în antereul turcului cu brâul de gât
cum se legase de grindă cât
ulița turcească era cu papucii în cui.

Cântecul de noapte se grămădise în
buzunarul cel mare,
am luat cântecul și l-am întins la geam
nimeni n'a vrut să mă întrebe ce uscam
dar cântecul era pentru sifon, nu pentru
soare.

Fesul avea ochii albi și îi stătuse ceasul
când sifonul și-a suflat sufletul pe gât
eu lărgeam de toarte cântecul cel mai
urât.

și brâul turcului avea o coadă care-i
turtea nasul

Paul Păun

PROHOD

Când imi vor cânta lopețile rugăciuni, zalele sărutându-mi-le,
eu voi privi nemernic pe nemernici și pe tăblița mea va muri
o liară, un ucigaș.

Laconic va cânta vântul cu mâinile în buzunare și vor
fășai rochiile cerului răcit, lacrimile toate vor atârna în pod,
de sfârșit. Suflecând mânecile, cărarea se va întinde alene prin
codri. Codrii care sursură rugăciuni ziua și noaptea. Căinii toți
vor fi docili în ogrăzi. Lupii toți vor uita de pradă. Zăpada va
fura piciorul trecătorului pe străzi..

Când mă voi înfășura cu toga pământului, după ce voi
pune zale puternice în juru-mi; vor veni toți viermii în audiență
la mine; vor veni toți viermii la regele pământului; voi asculta
plângerea fiecăruia; apoi mă voi crăpa în diferite puncte. Și
viermii se vor culca în crăpăturile cărnil și se vor tăvăli ca
în sânul lui Avram, în mine.

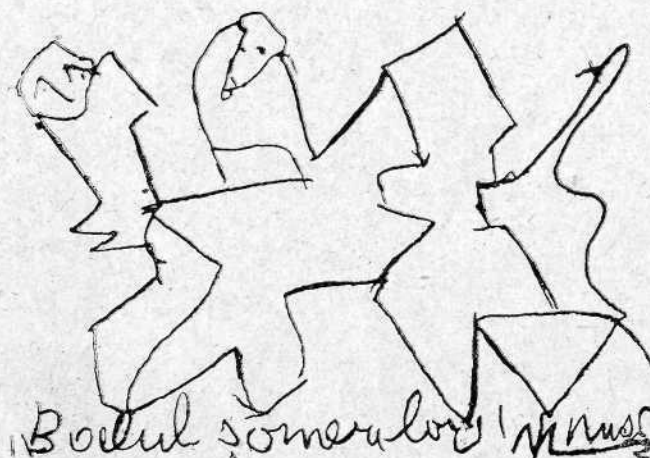
Și dacă va veni cineva îl rog să-mi spuie fiară, să scuipe
în mormântul meu, ca într-o scuipătoare de spital, ca nu cum-
va să se molipsească alții din scuipatul lui risipit oriunde, pe humă.

Un amvon va cerși un preot și nu va fi...

Se va forma o baltoacă în gura mea, o baltoacă cu acid
sulfhidric, ca în laboratorul celui mai puturos chimist. Și vor
trece lupii și vor râde ca oamenii, iar porcii toți își vor astupa
nasul cu bucății de cârpe și eu voi fi un râs galben ca un os
cariat și voi pute a carie seculară, o carie care a ucis un dinte
puturos de-l ocolesc ciorile și cucuvaiele... Și lupii vor râde prin
păduri smulgând frunze copacilor, lăsând copacii să înghețe
de frig. Și numai pentru a-și alcătui orchestre simfonice și jazzuri...
Vă rog, nu spuneți că a murit o fiară și stergeți cuvântul de
fiară din tăbliță.

Mai bine spuneți adevărul, că a murit un porc. Fiindcă
prea era cârpă ca să fie fiară.

Sesto Pals

BALUL ȘOMERILOR

Mielu Mizis

MIELU MIZIS! MIELU MIZIS! desenele tale sunt desenele care nu spun nimic și de aia când mă uit la ele umblu ore întregi pe străzile cele mai întortochiate ca să desleg enigma pe care linia ta dulce și otrăvită mi-o lasă prin sânge. Mielu Mizis! desenele tale făcute cu creionul chimic băgat de nenumarate ori în gură, mi-au rupt inima, Mielu Mizis. Desenele tale, copil zvăpăiat, care mergi în bătai în fiecare dimineață la școala primară, sunt poate cele mai tâmpite și poate de asta sunt cele mai geniale. Știu bine, Mielu Mizis, că stând lângă noi ai să te murdărești la fel cum îl murdărim și pe prietenul ceva mai mic decât tine, Fredy Goldștein, dar totuși azi ești pentru mine totul și desenele tale, le ții în aceeași inimă cu linia și degetele lui Puiu.

Dar toate astea, Mielu Mizis! n'au nici o importanță pentru că tu rămâi totuși cel mai genial și mai tânăr dintre pictori și poeți.

ĂIA DIN NOAPTE

prietenului Mayer

Tăcere, oameni buni!
azi noapte este noaptea nopților,
hoții și vagabonzii sunt atârnați de
grinda caselor
și sinucigașii din mine sunt sus pe
stâlpi, sus.

Sst, tăcere! azi e noaptea nopților,
ssst, tăcere!
Lăeții cu turmele lor trec calmi și calzi,
pe alee sunt brazi
și lumea-i ascunsă în cripte
ssst, tăcere!
In balonul orașului mârâie vântul
închis și tăcut,

balonul se sparge,
toți hoții se aruncă și fură cu toții,
toți vagabonzii își smulg ochii și-și
întorc șepcile,
sinucigașii, otrăvurile, stă'pii, etajele,
sforile și săpunurile,
cuțitele, apele, farmaciile sunt sparte,
lumea umblă nebună
se zbat și se bat
se mușcă și mârâie
Numai lăeții sunt domnii pământului
și umblă cu turmele calmi calzi cu
pletele

Gherasim Luca

POVESTE

A fost odată un moș și o babă care a cărat lemne într'un sac greu până ce sergenții au închis-o la pădure.

Moșul a găsit-o la poliție ; și moșul plânge pe stradă :

— Luați-o afară, luați-o afară.

Și se duce mai departe și s'a dus și a luat toate camerele și două lemne. A adus și haine și în contra lui a făcut toate străzile bune.

Și au venit doi sergenți ca să fure pe domnul dela cazarmă fiindcă el a făcut toate prostiile.

— Ai furat vr'o două lemne

— Nu

— Bine că nu, duceți-vă mai departe

Și deodată vede doi so'dați așe îmbrăcați

Ea se ascunde.

— Inchisoarea dracului !

— Imi zici mie închisoarea dracului ?!

Ce să zic ? ce să zic ?

Odată l-a omorât cu tunul pe el și s'a dus și a cumpărat două vagoane cu pui.

— Pui-pui-pui.

Și ș'a rupt piciorul că era legat la picior și a murit.

Nu pe copil, pe puilul.

Și a zis pui, pui, și-a înviat

Și când a zis încă odată pui pui s'a tăiat burta și a văzut tot mațele tăiat.

Și când a venit moșul acasă și a văzut pe babă tăiată, moartă și răsturnată pe un gard, moșul se împuscă tot pe gard și lumea toată de pe stradă s'a speriat.

Fredy Goldstein

Fragment autograf

Fredy Goldstein

CTT... CTT

Pe sub pat umbra guzani
cu femei în colți,
toată noaptea am umblat după ei,
deabia dimineața am izbutit
să prind unul
și să-l alint pe colț ;
i-am furat o femeie
din care l'psea un ochiu și-un sân,
am lins pe celălalt
și după ce l-am sters gaura de țărăla
am încălecat-o până seara
când am mai alintat un colț.

Costea Șar

489465

O oră oarecare după miezul nopții

Ma... mă, Ma... mă
 Căine: eu
 Ma... mă, Ma... mă
 Lupul: eu
 Ma... mă, Ma... mă
 eu: Hlenă:
 eu: Un Șarpe
 eu: Un Mort
 din cort
 dă-mi un ort să mă treacă Charon
 Ma... mă, Ma... mă
 Căine-Lup: eu sunt mamă,
 te-am mușcat, sunt vinovat
 Ma... mă, Ma... mă
 cum mă cheamă? cum te cheamă?
 cum mă cheamă, știu; urlu noaptea
 în pustiu
 pe zăpadă sunt flămând,
 sunt un lup și sânge-i vinul
 pâinea zilei este chinul
 ma... Mă, ma... Mă
 eu sunt lup
 ma... mă, Ma... Mă,
 cum mă rup
 azi sunt mort
 mâine poate ai să vezi ochii-mi blegi
 lucind în morgă,
 lupii-mi vor aduce-o orgă,
 tu vei râde și vei fi singură în sânge
 singură vei plânge
 LUPII... ALȚI, SUNT VII!

1.2.3.7.931.

Femeia și
 sângele meu

Sesto Pals

POEMUL ALTORA

balul sfânt a stat ca o vază pestriță
 tramvayul și-a digerat muștele lui bătrâne
 numai ghetele parcului, îmbătate de var
 au umflat un câine
 și o fată mariță
 marița nu cunoaște nici un bal care se
 sparge ca o vază
 câinele nu cunoaște nici un tramvay care
 mănâncă muște
 câinele nu știe decât să muște
 marița nu știa decât să vază
 și ghetele parcului lovesc în mariță și
 în câine

Paul Păun

S. PERAHIM intim prieten
 cu Gherasim Luca

GÂND

*Mă duc, mă duc, și râd pe rug de vară.
Deasupra mea se scarpină un ger
Și eu mă sui cu cerul pe o scară
Și parcă plâng pe stâlpul meu de fer.*

*Dar când turbarea va răzbate turma
Și când strigoiul va urla în vânt,
Veți mai putea să recunoașteți urma,
Ce a lăsat-o'n fuga-i un cuvânt?*

*Mă duc să râd, veți râde voi cu mine?
Eu care plâng pe rugul unui sfânt!
Așa, așa, răstoarnă-mă străine
Și trage ațe, nevăzute'n vânt.*

Prietenul nostru FREDY GOLDSTEIN ne roagă să
anunțăm apariția primului său volum cu „**Povești**” care
va cuprinde mulți feți frumoși și broaște și tunuri și țigani.

ECRAN CEREBRAL

Aceste rânduri se vor citi într-o noapte când somnambului vor
fura luna și oamenii vor rămâne în întuneric.

În steaua depe cer, stau îngeri cu stele în ochi; sunt
stele pentru îngeri și îngeri pentru stele.

Vinovații plesnesc inima călăilor lor, deși aceștia n'au
inimă.

Nici popii numai plâng pe morți, pentru că nici morții
nu mai plâng pe popă.

Viața se scurge ca sângele din rană, căci și sângele
din rană se scurge ca și viața.

Stăpânii noștri sunt sclavii noștri, căci fiecare își poate
taia capul cu ce-l taie.

Ce trist! Cuvânt onomatopeic întocmai ca și murmu-
rul cascadelor din Sierra-Nevada.

Valurile cântă ca strigoii din turnul de lângă mare.
Iar țapii au barbă, pentru că caprele n'au.

Nici umbra nu mai tace când soarele apune.

Căci saxofoul • cântă din gura unui negru.

Un tuberculos infectează praful din drum, iar pietrele
cântă de bucurie sub ghetetele unui tuberculos.

Un tubercul nu-i tuberculos după cum un tuberculos
este un tuberculos.

Luminile orașului se sting în noapte după cum noaptea
se stinge în lumina orașului.

Moara învârtește aerul ca taifulul, coada unui chinez.

Deși chinezii învârtesc morile întocmai ca europenii.

Tocul este picurator de fluvii savante iar mâna are
cinci degete.

Cine nu va pătrunde cele de mai sus nu va fura luna nimănui
și astfel somnambului vor continua să isbească cu pumnul luna celor
două lumi.

• Mi Hub

FEMEIA DOMENICA D'AGUISTTI

ALGE Nr. 6. — 5 IULIE 1931

Redacția: Mihai-Vodă 13

În tîmplă îmi cântă la pian o femeie
albă, fără sînge
și cu brațele lungi cari intră prin
pian și es prin podea, prin pod
prin toate grădinile lumii
Femea n'are nici un pic de sînge
dar pe față e prea multă albeață,
și de aia m'am aruncat din cușca
cu lei
și-am mușcat-o adînc.
Ca să curgă sîngele, să-i văd
odată sîngele!

Am pus mîna pe pielea mea
și înăuntru era închisă o femeie.
Hoața, ținea perdelele trase și
zăvorul la fel
Atunci am răscolit toată mahalaua
ca că cuprind pîrul de pe line
am deschis apoi porțile pompierilor
din mine ca să stingă focul
am scurs toată sudoarea din trupul
meu
am tras malafia
și focul s'a mutat pe creier
și de aia mă strîmb acum în oglindă

În pupile au intrat femeile albe să
se scalde
aci e întinerie și apa e apă care
ustură
aci isvorul are bice care mușcă și
lupii sunt acei cari știu să
ciugulească,
de aia au intrat femeile să se scalde!

Femeile cu pîrul pe piept
femeile au pumnii închiși în mîini,
femeile au dinți în gură,
femeile au dinți în unghii,
femeile cari fug după mine au toți
ogarii în picioare,
femeile cari se învîrtesc în mine
au numai ceasornici în sînge,
femeile cari-mi sparg capul cu
ciocane,
sunt femeile cari-mi beau creerii
și-mi culeg bucățele de feastă
ca bucățele de pîne.

Prin mine umblă lupii și vrăjitorii
mămuțele și piticii;
vrăjitorii aruncă cu sîngele meu
prin toți porii
mămuțele sar prin toate odăile din
mine
Și inima, nebuna sare prin tot trupul
Lupi! nu mai urlați că mi se
cutremură feasta, lupi!
dar mîinele mele în zadar răscolesc
pîrul și fierea
pentru că în ochi tot mai dansează
șarpele alb și muiera.

Am în gură osul femeii moarte
și-l mușc, și-l sug
pentru că are pușină carne.
E dulce osul femeii și doare.

Dar cîinii mahalalii—ucigașii—vor
să-mi smulgă prada
și de aia-mi trag hainele, îmi
sfășie trupul,
dar eu nu sunt nimic
pentru că numai în gura mea e osul
femeii care a murit
și care trăiește, numai în gura mea.
Cîinii! cîinii!
puteți să bateți până mîine
până la anul
în veci-vecilor,
colții voștri pot să pătrundă până
în creeri
și pișatul vostru poate să intre
până în sînge
Osul femeii moarte este pîinea
mea de toate zilele,
Cîinii!

Creerul îmi stă în cap ca o frînghie
în jurul gâtului
și caut cuiul de care m'am spăzurat
și cuiul e în inimă
și cuiul e ascuns prin sînge, prin
cearceafuri,
picioarele se bălăbănesc pe podea
și moartea îmbrăcată în femei groa-
se de mahala îmi taie frînghia
și-mi spune „Dumnezeu să mă
ierfe“

Gherasim Luca

P A U L P Ă U N
S E S T O P A L S
M I E L U M I Z I S
G H E R A S I M L U C A
F R E D Y G O L D Ș T E I N
C O S T E A Ș A R
S . P E R A H I M
D . A M P R E N T
M I H U B
A U R E L I U B A R A N G A

G A T A